

TABT FOKUS

Hvis de små "Serie 3 møder" rundt om i hjørnerne og på depoterne begynder at handle om alt det vi mangler: Det, der var bedre i gamle dage, den der altid kommer for sent og det der altid ligger de forkerte steder og alt det nye som vi ved aldrig kommer til at virke. Så har vi "tabt" vores fokus.

"Taber" jeg mit fokus på alle begrænsningerne, begynder jeg at producere underskud, jeg kan nemlig ikke få overskud ud af det, som jeg mangler eller har mistet.

Producere jeg underskud mister jeg mit overskud, og mister jeg mit overskud mister jeg lysten og modet til at ændre holdning.

Mister jeg modet til at ændre holdning, forsvinder fleksibiliteten og kreativiteten. Og så kommer det jeg ved pludselig i vejen for det, jeg ikke ved og virkeligheden forlanger, at jeg skal indtage ny viden. Men det kan jeg ikke, for der er gammel viden i vejen og det er jo den, vi er enige om, så vi bliver i fællesskab så trætte af virkeligheden.

Kommer jeg på kant med virkeligheden, mister jeg evnen til at se mig selv ude fra virkeligheden, og kan jeg kun se mig selv og de andre indefra mister jeg formatet.

Formatet er det overordnede overskud, der gør, at jeg har min nysgerrighed i behold. Det, der gør, at jeg hele tiden søger nye muligheder i de nye forhold virkeligheden giver os. Formatet er det overordnede overskud, der får mig til at se mig selv udefra. Det, der gør, at jeg tør spørge mig selv: "Er jeg en god kollega?"

Mister jeg formatet påvirkes kommunikationen. Så forsvinder ikke bare lysten, men også evnen til at yde noget ekstraordinært fx den samtale, der kræver overskud og omsorg.

Så i stedet for at tale til og med hinanden, begynder vi at tale om hinanden til de andre.

Ud af alt dette, opstår "forventningskaos." En samværsform, hvor jeg grundlæggende er utryg, fordi jeg ikke ved, om jeg lever op til de forventninger, der er til mig.

Træder jeg forkert, får jeg det ikke at vide, - vi er jo holdt op med at tale til hinanden. Da det netop kræver det overskud og format, vi har mistet.

Lige om hjørnet venter så "sur-kulturen" med alle "kaninerne". Fællesskabsordene, der tager magten fra os og gør os til nej-mennesker. Sur-kulturen, som ingen i virkeligheden har valgt eller ønsket, men som kræver enorme mængder af format at komme af med.

Og tænk, - det hele begyndte bare på et "Serie 3 møde", hvor vi "tabte" fokus.